

5. *Andricus hystrix* Trotter. Eddigi elterjedési köre Felső-Olaszország, Kis-Ázsia. Én megtaláltam sok példányát a Hübösvölgyben, Kamaraerdőben, Svábhegyen. *Qu. Roburon* és — *lanuginosan*.

6. *Andricus schroeckingeri* Wachtl. Eddigi elterjedési köre: Alsó-Ausztria, Kis-Ázsia. Én a Remetehegyen és Karátföldön (*Vas vm.*) találtam néhány példányát *Qu. cerrisen*. Paszlavszky gyűjteményében van egy darázs, de gubacsa nincs. A daráznak lelethelye nincs, a fauna katalógusba nincs felvéve, s Paszlavszky sehol sem említi. A darazsat valószínűleg Wachtltól kapta 1880-ban, mert egy kis cédulán ez a név és évszám áll.

Ezekén kívül még sok olyan adatom van, amelyekre vonatkozólag biztos véleményt mondani nem tudok, mert a vizsgálatokat nem tudtam eddig befejezni. Ezek együtt folynak a munkálatokkal.

Az összegyűjtött anyag feldolgozása folyamatban van, valamint a gyűjtemény rendezése is úgy botanikai, mint zoológiai értelemben. A gyűjtött gubacsokból több százra menő darazsat, élőködőt és zsellért tenyésztettem ki, a melyek vizsgálatra alkalmas módon vannak konzerválva. A kifejlődési időkről pontos feljegyzéseket végeztem. A gyűjteményemben levő gubacsokról több száz rajzom van máris, — amelyeket, ha időm engedi, az állattani vonatkozásokkal is ki fogok egészíteni. — Végül pedig a gubacsok jelentőségéről, a hasznos gubacsokról, azok értékesítéséről is meg fogok emlékezni.

Az elmondottakban röviden akartam vázolni azt a több év óta folyó, s még több évre terjedő munkát, melynek eredménye lesz, ha a Gondviselő megengedi, hazánk tölgy-fagubacsdarazsainak monographiája.

(A növényteni szakosztály 1922. január 11.-én tartott üléséből.)

Degen Árpád: A „*Marrubium candidissimum* L.”-ről.

A *Marrubium candidissimum* egyike a legjellemzőbb Karst-növényeinknek, mely természetével, hófehér levelével szárával egyúttal egyike a legfeltűnőbb tengermelléki növényünknek is, amely okvetlenül megragadja ott még a laikus figyelmét is. Geographiai elterjedése is elég érdekes, mert az adriai Karst-vidéknek bennszülöttje, Isztrián, Horvátországon, Dalmácián, Bosznia-Hercegovinán, Montenegrón s északi Albánián túl csakis még Közép-Olaszország néhány pontján fordul elő, tehát azok közé a növények közé tar-

tozik, a melyek az Appenini's a Balkán-félsziget közös tulajdonai s a melyeket egy hajdan fennállott szárazföldi összeköttetés bizonyítékául szokás felemlíteni.

Geographiai elterjedését jól ismerjük, nevével s annak eredetével azonban úgy látom, alig foglalkoztak. A florisztikai s rendszertani művekben általánosan „*Marrubium candidissimum* L.” néven említik, ámde ha Linné műveiben utána nézünk, csakhamar feltűnik, hogy sem Linné leírása nem illik reá, sem pedig Kréta szigetén, a honnan Linné említi, nem fordul elő. Cikkem német részében bővebben fejtem ki azokat az okokat, a melyek miatt ezt a nevet el kell ejtenünk s a *M. incanum* Desr. ap. Lam. Enc. III. 716 névvel helyettesítenünk.

(A növt. szakosztály 1922. június 14-én tartott üléséből.)

Lyka Károly: Kritikus és új magyar Thymus-alakok.

(Formae novae hungaricae generis Thymi.)

A következő felsorolás a *Thymus Serpyllum* L. hazai alakkörén belül még le nem irt alakok leírását tartalmazza.

Mivel a *Thymus* genusz középeurópai alakjainak rendszeres felsorolása és tárgyalása későbbi részletes tanulmány számára van föntartva, ebben a felsorolásban csak azok az alakok szerepelnek, melyek Jávoroka Sándor sajtó alatt lévő „Magyar Flórájában” új alakok gyanánt, de csak magyar nyelven vannak leírva s ezért a nemzetközi botanikai kongresszusok határozatai értelmében őket még latin nyelvű diagnózissal is el kellett látni.

Thymus Serpyllum L., Sect. *Homaeophylli*. Caules et rami holotrichi, folia ramorum florentium superiora et media eiusdem formae, deorsum haud conspicue deminuta.

ssp. *Th. Marschallianus* (Willd.) m. — Hungaria media. — f. **lasiophyllus** m. Caulibus decumbentibus nullis, omnibus erectis. Folia anguste lanceolata 18—20 mm. longa, 3 mm. lata, nervatura camptodroma. Inflorescentia elongata, interrupta. Tota planta pilis patentibus tecta. — f. **leucotrichus** m., a priore differt inflorescentia globosa. — f. **torrensensis** m., caules decumbentes, anno sequente inflorescentia terminati. Folia 15—20 mm. longa, 2—3 mm. lata, tota planta pilis longis patentibus tecta, ceterum ut typus.

ssp. *Th. brachyphyllus* (Opiz) m. — Hungaria media. — f. **natronatus** m., 5—6 cm. altus, caulibus tenuibus, infra inflorescentiam adpresse pilosis. basin versus fere glabris. Folia anguste lineari-lanceolata, 5—7 mm. longa, 1 mm. lata, rigida, glabra, nervis lateralibus aegre distinguen-